Romani 9, Suveranitatea Lui Dumnezeu, Betel 15 Dec.2016

Romani 10 – responsabilitatea umană la Evanghelie
Romani 11 – rămăşiţa lui Israel, relaţia Israel-Biserica

Suveranitatea lui Dumnezeu în acordarea mântuirii. Romani 8:29,30.
„Nimeni nu vine la Mine dacă nu este atras de Tatăl”.Ioan 6:44

Condamnare-Justificare-Sfinţire-Păstrare în Har-Suveranitatea Lui Dumnezeu !

Deşi Dumnezeu promite că nimic nu ne va despărţi de dragostea Lui, cum se face că parcă Dumnezeu i-a părăsit pe evrei. Holocaustul! Dacă Dumnezeu Şi-a întors faţa de la ei, suntem noi oare în siguranţă?
Oare modul în care a lucrat El cu evreii, Îl face să fie nedrept?! Mai este valabilă neprihănirea prin credinţă?
Apostolul Pavel continuă să arate că Dumnezeu nu Şi-a retras dragostea de la poporul evreu.
Isaia 54:10”pot să se mute munţii, pot să se clatine dealurile..”.
Ce înţeleg oamenii prin copilul Lui Dumnezeu, sau poporul Domnului? Care este chemarea, menirea, rostul pentru care au fost ei chemaţi, şi de ce au fost îndepărtaţi din slujire, dar nu din mântuire, pentru o vreme?
Dar cum înţelegem ce se întâmplă? I-a lepădat Dumnezeu pe evrei?
(Subiecte ce se vor discuta pe viitor.)

Romani 9:1-5 Evreii sunt binecuvântaţi de Dumnezeu !

Ai crede că devreme ce Pavel a ieşit dintre iudei, a lăsat legea, acum nu-i prea mai are la inimă, dar nu este deloc aşa. El îi iubeşte pe cei din neamul lui. Nici un om nu-i poate predica altui om dacă nu-l iubeşte mai întâi. Rom. 9:3”aproape că doresc..”, Filipeni 3:8; Moise iubea pe Israel: Exod 32:30-35.

v.4,5=8 binecuvântări speciale ale evreilor: au *înfierea* şi ei, (nu doar noi, adică nu sunt cu nimic mai speciali), *făgăduinţele* bazate pe promisiunile făcute părinţilor lor, Hristosul *Dumnezeu* binecuvântat în veci, amin!

Romani 9:6-13 Evreii sunt aleşi de Dumnezeu !

Alegerea lor nu a depins însă de descendenţii naturali, nici de vreun merit uman. De aceea neascultarea unora nu poate anula planul Lui Dumnezeu pentru naţiune. Devreme ce El i-a ales, El îi va ţine şi nu-i va lepăda pe cei ce i-a ales.
9:6 ”a rămas fără putere Cuvântul”, adică a existat o abatere de la planul iniţial?Nu!

Deşi cuvântul Israel îi cuprinde fizic pe toţi descendenţii, Dumnezeu vorbeşte despre Israel într-un mod mai restrictiv, adică cei ce cred sunt cei ce sunt copiii lui Avraam. Romani 2:28,29.
„Teologia înlocuirii" crede că Biserica a luat locul Israelului, dar Dumnezeu nu a renunţat la poporul Său din pricina unora care nu au crezut.
Dumnezeu l-a ales pe Isaac, şi nu pe Ismael, pe Iacov, nu pe Esau, şi l-a împietrit pe Faraon =ilustraţii ale suveranităţii lui Dumnezeu.

Dumnezeu l-a ales dinainte pe Iacov şi nu l-a ales pe baza preştiinţei Lui, sau a credinţei lui, ci este ales pe baza chemării.v.11.
Motivul alegerii lui Iacov ca individ şi a Israelului ca naţiune se găseşte în Deuter.7:6-8.
Dumnezeu alege la fel după cum iubeşte – inexplicabil.
Cum este posibil să-l urască pe Esau, Dumnezeu, a întrebat cineva pe Spurgeon, iar el a răspuns că el nu înţelege cum de l-a iubit pe Iacov la câte a făcut.

Libertatea de a alege a lui Dumnezeu.Rom.9:14-18

9:16 În pustie, când a păcătuit tot poporul, (Exod 32), Dumnezeu a ales să-i pedepsească doar pe 3000 dintre ei. Asta arată mila Lui. Şi lui Esau i-a arătat milă, dar a ales să-l binecuvânteze cu un har special pe Iacov. Nu depinde de om, ci de harul Lui Dumnezeu.
Dacă însă vrem dreptate, cerem condamnare. Rom.3.23.

9:17 Dumnezeu l-a tolerat pe Faraon în timpul primelor 5 plăgi,dar Faraon şi-a împietrit inima, după care Dumnezeu l-a împietrit.

- Cine e Dumnezeu să las poporul să plece?

Dumnezeu nu ne dă ceea ce merităm, ci îşi revarsă harul Său peste noi..
„*Împietreşte*" în cap 1 este „*i-a lăsat* în voia minţii lor blestemate".

„Dumnezeu nu împietreşte inima celui ce nu şi-o împietreşte el mai întâi"!

Dumnezeu are dreptul să aleagă şi să respingă - *Bunătatea* Lui.
Dumnezeu alege doar pe unii – *Dreptatea* Lui. Matei 20:1-16.

Romani 9:1 începe cu un ton de tristeţe, dar 11:33 se încheie cu un ton de bucurie!

Nu-L limita pe Dumnezeu: dacă El a ales atunci, poate alege şi astăzi. Nicăieri nu se spune că Dumnezeu a predestinat pe cineva pentru iad. Iadul nu a fost creat pentru om, ci pentru diavolul şi îngerii lui.

Dacă mântuirea ar fi depins de noi, nimeni nu ar fi fost vreodată mântuit.
Rom.3:12.
Într-o închisoare erau 100 de deţinuţi condamnaţi la închisoare pe viaţă. Într-o zi vine o hotărâre de graţiere pentru toţi, dar niciunul nu a vrut să iasă. Atunci guvernatorul a venit personal şi a convins pe câţiva să iasă, iar ceilalţi care au văzut scena l-au condamnat că e nedrept, că a scos doar câţiva afară. Cine e de vină? Există cumva nedreptatate în Dumnezeu?

v.19. Un lut păcătos, şi un alt lut care se lasă prelucrat. 2 cuvinte:
*v.22 „*făcut*”-diateza reflexivă, ei s-au făcut aşa că aşa au vrut, şi „*pregătit*”, diateza pasivă, adică El ne-a făcut.
Vrem să Îi dăm slavă că ne-a ales şi pe noi. Fraţilor, nimeni nu poate spune, am vrut şi eu să mă pocăiesc, dar nu am fost ales, de aceea sunt în iad. Nu-l învinui pe Dumnezeu că nu vrei să te pocăieşti tu.
Adesea se folosesc aceste versete de către cei ce nu vor să se pocăiască şi se scuză spunând că ei nu sunt aleşi.
v.33 „Cine crede în El nu va fi dat de ruşine”!